

Ang Basahon ni Daniel - Numero Usa ka Gatus ug Trese

Pagpadayag sa Tulo ka Paggamit sa Tagna: Pagsabot sa Kahinungdanon sa Septyembre 11, 2001, diha sa Konteksto sa Bibliya

Jeff Pippenger
2024-03-03

Sa dihang gipangulohan sa Ginoo ang Iyang katawhan sa katapusang mga adlaw pabalik ngadto sa “karaang mga dalan” ni Jeremias niadtong Septyembre 11, 2001, Iyang gikilala nang daan ang lagda sa tulo ka pamananglitan nga paggamit sa tagna.

Mao kini ang giingon sa Ginoo: Tindog kamo sa mga dalan, ug tan-awa, ug pangutan-a ang karaang mga agianan, hain ba ang maayong dalan, ug lakaw kamo niana, ug makakaplag kamo ug kapahulayan alang sa inyong mga kalag. Apan sila miingon: Dili kami molakaw niana. Nagbutang usab ako ug mga magbalantay ibabaw ninyo, nga nagaingon: Patalinghug kamo sa tingog sa trumpeta. Apan sila miingon: Dili kami magpatalinghug. Jeremias 6:16, 17.

Sa dihang gipabalik sa Ginoo ang Iyang katawhan ngadto sa karaang mga alagianan, makakaplag sila ug kapahulayan (ang ulahing ulan), ug ang mga magbalantay unya gihatagan ug mensahe sa trumpeta. Ang tanang mga propeta sa labing hingpit nag-ila sa katapusan sa ulahing mga adlaw, busa ang mensahe sa trumpeta sa ulahing mga adlaw mao ang katapusang trumpeta, nga mao ang ikapitong trumpeta, nga mao ang ikatulong alaut.

Sa dihang ang Iyang katawhan sa katapusang mga adlaw misugod sa paglakaw sulod sa karaang mga agianan, nasabtan nga ang mga kinaiya sa unang kaalaotan nagtudlo sa usa ka piho nga simbolikong makasaysayanong pangulo (Mohammed), ug nga ang ikaduhang kaalaotan naghimo usab sa mao rang butang (Osman). Nakaplagan nga ang matag usa sa unang upat ka mga trumpeta usab adunay piho nga mga simbolikong pangulo aron maila ang trumpeta, ug dayon nasabtan nga si Osama bin Laden mao ang simbolikong pangulo sa ikatulong kaalaotan.

Si Mohammed nahilambigit sa Arabia, ug si Osman mao ang simbolo sa Imperyong Ottoman sa Turkey, ug si Osama bin Laden nagrepresentar sa tibuok-kalibotang Islamikong teror, bisan pa man siya, sama kang Mohammed, usa ka Arabiano.

Giila usab nga ang unang alaut nakapasakit sa mga kasundalohan sa Roma, ug nga ang ikaduhang alaut nakapatay sa mga kasundalohan sa Roma. Ang Setyembre 11, 2001 dayon giila ingon nga mao ang punto sa dihang ang Islam sa ikatulong alaut nakapasakit sa kasundalohan sa Roma (ang Tinipong Bansa sa Amerika), apan nga sa balaod sa Domingo, kini mopatay sa kasundalohan sa Roma, ingon nga ang Tinipong Bansa sa Amerika moabot sa iyang kataposan isip ikaunom nga gingharian sa tagna sa Biblia, ug motugyan sa iyang nasudnong soberaniya ngadto sa tulo-ka-pilo nga panaghiusa sa dragon, sa mapintas nga mananap, ug sa mini nga propeta.

Giila nga ang Tinipong Bansa sa Amerika mao ang mananap sa yuta nga may duha ka sungay sa gahum. Usa ka pangunang profetikanhong kinaiya sa mananap sa yuta mao nga kini mausab gikan sa usa ka nating karnero ngadto sa usa ka dragon. Sa pagtagna, ang mga sungay nagrepresentar sa kusog, ug ang kusog sa mananap sa yuta mao ang Republikano ug Protestante nga sistema, nga girepresentahan ingon nga duha ka sungay sa mananap sa yuta. Apan karon sa katapusang mga adlaw, ang duha ka kusog sa mananap sa yuta nausab ngadto sa gahum militar ug gahum pang-ekonomiya. Niadtong Septyembre 11, 2001, ang Islam sa ikatulong kaalautan miigo sa yuta, usa ka simbolo sa mananap sa yuta, sa Pentagon, usa ka simbolo sa iyang kusog militar, ug sa Twin Towers sa New York City, usa ka simbolo sa iyang kusog pang-ekonomiya.

Sa diha nga giila usab nga ang kasaysayan sa sinugdanan sa nahaunang kaalaut, ug ang kasaysayan sa katapusan sa ikaduhang kaalaut, kapwa nagpakita ug hulagway sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, giila nga sa pag-abot sa ikatulong kaalaut, sa diha nga ang dagkong mga bilding sa New York gipaubos, nailhan nga ang proseso sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nagsugod na.

“Karon miabot ba ang pulong nga akong gipahayag nga ang New York pagawason pinaagi sa usa ka higanteng balud? Kini wala gayud nako isulti. Ako miingon, sa dihang akong nakita ang dagkong mga tinukod nga nagtindog didto, andana ibabaw sa andana, ‘Pagkakilabihan gayud nga mga talan-awon ang mahitabo sa dihang ang Ginoo motindog aron sa makalilisang nga pag-uyog sa yuta! Unya matuman ang mga pulong sa Pinadayag 18:1–3.’ Ang tibuok ika-napulog-walo nga kapitulo sa Pinadayag maoy usa ka pasidaan mahitungod sa moabot sa kalibotan. Apan wala akoy piho nga kahayag mahitungod sa moabot sa New York, gawas lamang nga nasayod ako nga moabot ang adlaw nga ang dagkong mga tinukod didto mapukan pinaagi sa pagliso ug pagbalit-ad sa gahum sa Dios. Gikan sa kahayag nga gihatag kanako, nasayod ako nga anaa ang pagkalaglag sa kalibotan. Usa ka pulong gikan sa Ginoo, usa ka paghikap sa Iyang gamhanang gahum, ug kining dagkong mga estruktura mangapukan. Mahitabo ang mga talan-awon nga ang ilang pagkahaladlok dili nato mahunahuna.” Review and Herald, Hulyo 5, 1906.

Ang “kagubot nga ania sa kalibotan” mao ang kinaiya sa Islam, kay ang iyang kinaiya gihulagway ingon nga si Apollyon ug Abaddon sa kapitulo nuebe, bersikulo onse sa Pinadayag.

Ug sila may hari ibabaw kanila, nga mao ang manulonda sa kahiladman nga walay kinutoban, kansang ngalan sa pinulongang Hebreohanon mao si Abaddon, apan sa pinulongang Griyego ang iyang ngalan mao si Apollyon. Pinadayag 9:11 (NUEBE ONSE).

Ang kahulogan sa ngalan, o kinaiya, sa hari nga nagamando sa Islam, sa Hebreo ug sa Grego, ingon nga girepresentahan sa duha ka ngalan, mao ang “kamatayon” ug “kalaglagan,” nga miabot niadtong Septyembre 11, 2001, sa dihang ang dagkong mga bilding sa New York gipukan. Niadtong higayona, ang Pinadayag kapitulo 18, bersikulo 1 hangtod 3, nagsugod sa pagtuman.

Giila nga ang unang paghisgot sa ihalas nga tawo sa Islam diha sa basahon sa Genesis migamit sa Hebreohanong pulong alang sa “ihalas nga Arabianhong asno,” nga gihubad sa maong bersikulo ingon nga usa ka “ihalas nga tawo.” Ang simbolo sa Islam mao ang kaliwat sa kabayo, ug diha

usab sa kapitulo nuebe sa Pinadayag, kini girepresentahan ingon nga usa ka kabayong panggubat. Sa mga sagradong tsart ni Habakkuk, nga diin ang katawhan sa Dios gipahibalo nga “dili usbon,” ang Islam girepresentahan usab pinaagi sa mga kabayong panggubat.

Ug ang manolunda ni Jehova miingon kaniya, Ania karon, ikaw nagmabdos, ug manganak ka ug usa ka anak nga lalake, ug pagatawgon mo ang iyang ngalan nga Ismael; kay si Jehova nakadungog sa imong kagul-anan. Ug siya mahimong usa ka ihalas nga tawo; ang iyang kamot batok sa matag tawo, ug ang kamot sa matag tawo batok kaniya; ug siya magapuyo sa atubangan sa tanan niyang mga igsoon. Genesis 16:11, 12.

Ang unang paghisgot sa pagkahimugso ni Ishmael giubanan sa usa ka “pagpugong,” nga nahimong pangunang simbolo nga nalangkit sa Islam.

Karon si Sarai, asawa ni Abram, wala makaanak kaniya ug mga anak; ug siya may usa ka sulugoon nga babaye, usa ka Ehiptohanon, nga ang ngalan mao si Hagar. Ug si Sarai miingon kang Abram, Tan-awa karon, gipugngan ako sa Ginoo sa pag-anak; nagaampo ako kanimo, umadto ka ngadto sa akong sulugoon; tingali pinaagi kaniya makabaton ako ug mga anak. Ug si Abram namati sa tingog ni Sarai. Genesis 16:1, 2.

Sa mao gayud nga unang paghisgot sa Islam, ingon sa girepresentahan sa pagkatawo ni Ismael, gipasiugda ang pagpasakop. Ang konsepto sa pagpasakop maoy sukaranan sa relihiyon sa Islam. Ang pulong nga “Islam” naggikan sa duha ka Arabikanhong pulong, “salaam,” nga nagpasabot og “kalinaw”, ug “aslama,” nga nagpasabot og “magpasakop” o “motugyan”. Ang Islam nagtudlo nga ang mga magtutuo kinahanglan magpasakop sa ilang kabubut-on ngadto sa kabubut-on ni Allah (Dios) sa tanang bahin sa kinabuhi. Sa dihang nasabtan ni Sara nga nakahimo siya og dili maayong desisyon pinaagi sa pagdasig kang Abraham sa pagkuha kang Hagar ug sa pagpatungha kang Ismael, nakakuha siya og pagtugot gikan kang Abraham sa pagmaltrato kang Hagar, nga maoy hinungdan nga si Hagar mikalagiw gikan sa panimalay ni Abraham. Didto nadawat niya ang usa ka mensahe gikan sa anghel.

Apan si Abram miingon kang Sarai, Tan-awa, ang imong sulugoon nga babaye anaa sa imong kamot; buhata kaniya ang maoy makapahimuot kanimo. Ug sa dihang gipagmalisdan siya ni Sarai, mikalagiw siya gikan sa iyang atubangan. Ug ang manulonda ni Jehova nakakaplag kaniya tupad sa usa ka tuboran sa tubig didto sa kamingawan, tupad sa tuboran nga anaa sa dalan paingon sa Shur. Ug siya miingon, Hagar, sulugoon ni Sarai, diin ka gikan? ug asa ka moadto? Ug siya miingon, Mikalagiw ako gikan sa atubangan sa akong agalonang si Sarai. Ug ang manulonda ni Jehova miingon kaniya, Bumalik ka ngadto sa imong agalonang babaye, ug magpasakop ka sa ilalom sa iyang mga kamot. Ug ang manulonda ni Jehova miingon kaniya, Padaghanon ko pag-ayo ang imong kaliwatan, aron dili na maisip tungod sa kadaghan. Ug ang manulonda ni Jehova miingon kaniya, Tan-awa, ikaw nagsamkon, ug manganak ka ug usa ka anak nga lalake, ug paganganlan mo siya ug Ismael; kay nadungog ni Jehova ang imong kasakit. Ug siya mahimong usa ka tawong ihalas; ang iyang kamot batok sa matag tawo, ug ang kamot sa matag tawo batok kaniya; ug siya magapuyo sa atubangan sa tanan niyang mga igsoon. Genesis 16:6–12.

Ang pagpugong sa Islam, ang “pagpasakop” nga nagrepresentar sa kinaiya sa relihiyon sa Islam, ug ang papel sa Islam, anaa ang tanan sa unang paghisgot kang Ishmael, ug nagrepresentar sa propetikong DNA sa Islam nga girepresentar sa tulo ka mga kaalautan sa Pinadayag. Sa dihang gidala sa Ginoo ang Iyang katawhan ngadto sa daang mga alagianan ni Jeremias, ila usab nga naila nga ang “upat ka mga hangin” nga gipugngan sa upat ka mga manulonda sa ikapito nga kapitulo sa Pinadayag, mao gayud sa piho ang upat ka mga hangin sa Islam.

“Ang mga manulonda nagkupot sa upat ka hangin, nga girepresentahan ingon sa usa ka masuk-anong kabayo nga nagtinguha sa pagbuhi ug pagdalagan sa tibuok nawong sa yuta, nga nagdala ug kalaglagaan ug kamatayon diha sa iyang agianan.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Ang “masuk-anong kabayo” sa Islam nga mao usab ang “upat ka hangin” nga “ginapugngan” samtang ginatuman ang pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nagadala ug “kamatayon ug kalaglagaan” (Abaddon ug Apollyon) diha sa ilang “agianan.” Maingon nga ang pagpugong nga gibutang kang Hagar nagbutang nianang maong profetikanhong kinaiya sulod sa simbolo sa Islam, ang upat ka hangin ug ang masuk-anong kabayo kapuwa ginapugngan, ug tungod niana nga kamatuoran, nailhan nga ang sinugdanan sa nahaunang alaut nagaila ug usa ka pagpugong ibabaw sa Islam sumala sa paglarawan niini pinaagi sa kasaysayanong sugo ni Abubakar.

Ug gimandoan sila nga dili nila dauton ang balili sa yuta, ni bisan unsang lunsayng tanom, ni bisan unsang kahoy; kondili kadtong mga tawo lamang nga walay timaan sa Dios sa ilang mga agtang. Pinadayag 9:4.

Ang linya ibabaw sa linya, ang sinugdanan sa ikaduhang kaalaut, nga sa tulo ka pilo nga paggamit sa tulo ka mga kaalaut gibutang ibabaw sa sinugdanan sa nahaunang kaalaut, nagtimaan sa pagpagawas sa upat ka mga manulonda, nga sa maong bersikulo nagrepresentar sa pagpagawas sa ikaduhang dakong jihad sa Islam.

Nga nagaingon sa ikaunom nga manolonda nga may trumpeta, Buhii ang upat ka manolonda nga ginapos didto sa dakong suba sa Eufrates. Pinadayag 9:14.

Busa ginasabtan nga sa pagsugod sa ikatulong kasubo, ang Islam pagabuhian ug pagapugngan sa samang higayon, nga mao gayud ang pagpanghimatuod ni Sister White.

“Nianang panahona, samtang ang buluhaton sa kaluwasan nagakahuman na, ang kasamok moabut sa yuta, ug ang mga nasud mangasuko, apan pugngan aron dili mapugngan ang buluhaton sa ikatulong manulonda. Nianang panahona ang ‘ulahing ulan,’ o pagpabag-o gikan sa presensya sa Ginoo, moabut aron pagahatagan ug gahum ang makusog nga tingog sa ikatulong manulonda, ug sa pag-andam sa mga balaan aron makatindog sa panahon nga ang pito ka ulahing hampak igabubo na.” Early Writings, 85.

Sa dihang gisusi ang makasaysayanong talaan sa Islam, nakaplagan nga ang pakiggubat ug mga kadaugan sa Arabikong Islam sa unang kaalautan, gisabtan sa Islam ingon nga “ang unang dakong jihad,” ug nga ang pakiggubat sa Imperyong Ottoman nga nagsugod sa dihang gibuhian ang upat

ka mga manulonda, gisabtan sa Islam ingon nga “ang ikaduhang dakong jihad.” Uyon sa tulo-ka-pilo nga pagpadapat, ang Islam nagatoo nga ang ikatulo ug ulahing dakong jihad nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001. Sumala sa gisulat kaniadto ni William Miller, “Ang kasaysayan ug ang tagna, nagkauyon.”

Ang “lina ibabaw sa linya” nga paggamit sa usa ka pagbuhi ug dungan nga pagpugong, ingon nga gilarawan pinaagi sa pagpahimutang sa sinugdanang propetikong linya sa nahaunang ug ikaduhang mga kalisdanan ibabaw sa usag usa, hingpit nga gipamatud-an sa Espiritu sa Tagna, ug dihaduha human miatake ang Islam niadtong Septiyembre 11, 2001, si Presidente George W. Bush mipahamtang ug usa ka tibuok-kalibotang pagpugong ibabaw sa Islam pinaagi sa pagsugod sa iyang gubat batok sa terorismo. Ang dungan nga pagbuhi ug pagpugong sa “masuk-anong kabayo” sa Islam gipamatud-an sa Biblia, sa Espiritu sa Tagna, ug usab sa kasaysayan.

Kadtong mga “nagasunod sa Cordero” pabalik ngadto sa karaang mga dalan sa mga Millerita makakaplag sa “kapahulayan,” nga mao ang ulahing ulan, nga giila ni Sister White nga magsugod sa dihang ang mga nasod masuko, apan mapugngan, maingon sa nahitabo kaniadtong Septiyembre 11, 2001.

“Nianang panahona, samtang ang buluhaton sa kaluwasan nagakahinapos na, ang kagul-anan moabut sa yuta, ug ang mga nasud mangasuko, apan pagapugngan aron dili mapugngan ang buluhaton sa ikatulong manulonda. Nianang panahona ang ‘ulahing ulan,’ o ang pagpabag-o gikan sa presensya sa Ginoo, moabut aron sa paghatag ug gahum sa makusog nga tingog sa ikatulong manulonda, ug sa pag-andam sa mga balaan aron makatindog sa panahon nga ang pito ka ulahing mga hampak igabubo na.” Early Writings, 85.

Kadtong “nagasunod sa Cordero” pabalik ngadto sa karaang mga dalan sa mga Millerite makakaplag sa “kapahulayan,” nga mao ang ulahing ulan, nga giila ni Sister White nga nagsugod sa dihang ang gamhanang manulonda sa Pinadayag 18 mikunsad niadtong Septiyembre 11, 2001.

“Ang ulahing ulan igabubo ibabaw sa katawohan sa Dios. Usa ka gamhanang manulonda manaog gikan sa langit, ug ang tibuok yuta mapasidlakan pinaagi sa iyang himaya.” Review and Herald, Abril 21, 1891.

Kana nga gamhanang manulonda mikanaog sa dihang ang mga bilding sa New York gipanumpag, nagsugod ang pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug ang ulahing ulan misugod sa pagwisik. Kadtong mga gidala pagbalik ngadto sa karaang mga dalan ni Jeremias, ug nakakaplag sa “kapahulayan,” nga mao ang ulahing ulan, dayon nakaila nga ang “kapahulayan ug kahupayan” ni Isaias maoy usab ang ulahing ulan, apan kini usab usa ka pag-ila sa pagsulay nga niadtong Septiyembre 11, 2001, miatubang sa katawohan sa Dios, ug ilabina sa “mga mapangtamayong tawo” nga “naghari sa Jerusalem”. Nakasabot sila nga ang pagsulay may duha ka bahin, kay kini nagrepresentar sa mensahe sa Islam sa ikatulong kaalautan, ug sama ka mahinungdanon, nagrepresentar kini sa biblikanhong pamaagi nga nagpalig-on sa mensahe sa ulahing ulan.

Kaniya siya miingon, Mao kini ang kapahulayan diin makapapahulay kamo sa gikapuyan; ug mao kini ang pagpabag-o: apan sila wala mamati. Apan ang pulong ni Jehova alang kanila mao ang sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya;

dinhi diyutay, ug didto diyutay; aron sila makalakaw, ug mapukan paatras, ug mabunggo, ug masilo, ug madakpan. Busa pamatia ang pulong ni Jehova, kamong mga mayubiton nga tawo, nga nagmando niining katawohan nga anaa sa Jerusalem. Isaias 28:12–14.

Ang paglakaw diha sa karaang mga alagianan nagtugot sa katawohan sa Dios sa katapusang mga adlaw nga makita nga ang sambingay sa napulo ka mga ulay, nga “naglarawan sa kasinatian sa katawhang Adventista,” pagausabon “sa hingpit gayud,” sa panahon sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang pagpamatuod sa kasaysayan diin ang sambingay unang natuman nagpaila nga ang Habakkuk kapitulo dos tuwirang nalambigit ug kabahin sa maong sambingay. Busa ang “debate” sa Habakkuk dos nagrepresentar sa pagsulay sa pahulay ug pagpabag-o nga gisalikway sa mga mapanasongon nga mga tawo sa pagpaminaw. Samtang ang matinumanong mga tigtoon sa Biblia nagpadayon sa pagsusi sa karaang mga alagianan, nasabtan nila nga dili lamang ang sambingay sa napulo ka mga ulay ug ang Habakkuk dos mao ang mao rang propesiya, kondili usab ang Ezekiel kapitulo dose.

“Usa ka bahin sa tagna ni Ezekiel nahimong tinubdan usab sa kalig-on ug paglipay alang sa mga magtutuo: ‘Ang pulong ni Jehova midangat kanako, nga nagaingon, Anak sa tawo, unsa man kana nga sambingay nga anaa kaninyo sa yuta sa Israel, nga nagaingon, Ang mga adlaw nalangan, ug ang tagsatagsa ka panan-awon mapakyas? Busa ingna sila, Mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova.... Haduol na ang mga adlaw, ug ang katumanan sa tagsatagsa ka panan-awon.... Ako mosulti, ug ang pulong nga Akong isulti matuman; dili na kini malangan pa.’ ‘Sila nga sa balay sa Israel nagaingon, Ang panan-awon nga iyang nakita alang pa sa daghang mga adlaw nga moabot, ug siya nagatagna mahitungod sa mga panahon nga halayo pa. Busa ingna sila, Mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova; Wala nay bisan usa sa Akong mga pulong nga malangan pa, kondili ang pulong nga Akong gisulti pagabuhaton.’ Ezekiel 12:21–25, 27, 28.” The Great Controversy, 393.

Ang yugto sa pagpatik sa timaan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ingon nga girepresentahan sa kalihokan sa Adbiyento gikan sa 1840 ngadto sa 1844, nagrepresentar sa yugto sa panahon sa kataposang mga adlaw, sa diha nga “ang kahimtang sa matag panan-awon” “matuman.” Ang propetikong kasaysayan sa unang kaalaut, nga gipahimutang ibabaw sa propetikong kasaysayan sa ikaduhang kaalaut, nag-ila sa propetikong kasaysayan sa ikatulong kaalaut, nga mao ang propetikong kasaysayan sa pagpatik sa timaan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Kini usab mao ang kasaysayan sa 1840 ngadto sa 1844. Kini usab mao ang kasaysayan diin matuman ang buluhaton sa mensahero nga nagaandam sa dalan alang sa Mensahero sa Pakigsaad. Kini mao ang kasaysayan diin ang duha ka sungay sa mapintas nga mananap sa yuta moagi sa usa ka transisyon gikan sa ikaunom ngadto sa “ikawalo” nga “sa pito.” Kini mao ang kasaysayan diin ang duha ka manalagna pagapatyon sa dalan, sa kapitulo onse sa Pinadayag.

Sama ka mahinungdanon, mao ang kamatuoran nga tungod kay ang pulong sa Dios dili gayud mapakyas, ug uyon sa prinsipyo nga ang tanang mga manalagna naghigot mahitungod sa kaulahiang mga adlaw labaw pa kay sa bisan unsang laing yugto, niadtong Setyembre 11, 2001 ang “mga adlaw nga mapanagnaon haduol na” diin ang “mga pulong nga” gisulti sa Dios “matuman,”

ug “dili na kini malangan pa.”

Ang pagrebelde niadtong 1863 nagtugyan sa Laodiceanong Adventismo nga magasuroy sa kamingawan hangtod nga silang tanan mangamatay. Ang Ginoo mibalik nianang kasaysayana niadtong Septiyembre 11, 2001, maingon sa Iyang gibuhay sa karaang Israel didto sa Kadesh.

Ang unang pagduaw sa Kadesh maoy nakapahinabo sa pagrebelde sa napulo ka mga maniniid, ug nagdala sa panahon sa paglatagaw sa kamingawan. Sa katapusan sa kap-atan ka tuig, mibalik sila sa Kadesh, ug didto gipukpok ni Moises ang Bato sa ikaduhang higayon ug gipugngan siya sa pagsulod sa Yutang Saad, apan sila misulod uban kang Josue. Ang Septiyembre 11, 2001, nagtimaan sa ulahing henerasyon, ug ang Dios dili na magalangan pa sa pagpalugway sa Iyang Pulong.

Atong hisgutan kining kamatuoran sa sunod nga artikulo.

“Ang kasaysayan sa kinabuhi sa Israel didto sa kamingawan gisulat alang sa kaayohan sa Israel sa Dios hangtod sa katapusan sa panahon. Ang mga pakiglabot sa Dios sa mga naglatagaw sa kamingawan, sa tanan nilang pagpanaw-nganhi ug pagpanaw-ngadto, sa ilang pag-antus sa kagutom, kauhaw, ug kakapoy, ug sa makapahibulong nga mga pagpadayag sa iyang gahum alang sa ilang katabangan, maoy usa ka balaanong sambingay, puno sa pasidaan ug pagtulon-an alang sa iyang katawhan sa tanang kapanahonan. Ang nagkalainlaing kasinatian sa mga Hebreohanon usa ka tulunghaan sa pagpangandam alang sa ilang gisaad nga puloy-anan sa Canaan. Buot sa Dios nga ang iyang katawhan niining ulahing mga adlaw magrepaso uban sa mapaubsanon nga mga kasingkasing ug matitudloanong mga espiritu sa mapintas nga mga pagsulay nga giagian sa karaang Israel, aron sila mapahimangnoan sa ilang pagpangandam alang sa langitnong Canaan.”

“Ang bato nga, gisamaran pinaagi sa sugo sa Dios, ug nagpagula sa buhing mga tubig niini, maoy usa ka simbolo ni Cristo, nga gisamaran ug gidugmok aron pinaagi sa iyang dugo maandam ang usa ka tuboran alang sa kaluwasan sa nangahanaw nga tawo. Maingon nga ang bato gisamaran sa makausa, mao man si Cristo nga ‘gitanyag sa makausa, aron sa pagdala sa mga sala sa daghan.’ Apan sa dihang si Moises sa walay pagpamalandong misamad sa bato didto sa Kadesh, ang matahum nga simbolo ni Cristo nadaut. Ang atong Manluluwas dili na unta ihalad pag-usab sa ikaduhang higayon. Maingon nga ang dakung halad gihalad ra sa makausa, gikinahanglan lamang alang niadtong nangita sa mga panalangin sa iyang grasya nga mangayo sa ngalan ni Jesus,—nga ibubo ang mga tinguha sa kasingkasing diha sa mahinulsulon nga pag-ampo. Ang maong pag-ampo magapaatubang sa mga samad ni Jesus sa atubangan sa Ginoo sa mga panon, ug unya mopagula pag-usab ang dugo nga nagahatag-kinabuhi, nga gisimbolohan sa pag-awas sa buhing tubig alang sa giuhaw nga Israel.”

“Pinaagi lamang sa buhing pagtoo diha sa Dios, ug mapainubsanon nga pagtuman sa Iyang mga sugo, makalaom ang tawo nga makadawat sa pag-uyon nga balaan. Sa higayon niadtong gamhanang milagro sa Kadesh, si Moises, gikapoy sa walay hunong nga pagbagulbol ug pagsukol sa katawohan, nawad-an sa panan-aw sa iyang Makagagahum nga Magtatabang; wala niya tagda ang sugo, ‘Isulti ninyo sa bato, ug kini mopagula sa iyang mga tubig;’ ug sa

walay balaang kusog gibiyaan siya aron madaut ang iyang talaan pinaagi sa pagpakita sa kapungot ug sa tawhanong kaluyahon. Ang tawo nga unta, ug mahimo, nga nagpabilin nga putli, malig-on, ug dili hakog hangtod sa pagtapos sa iyang buluhaton, napildi sa katapusan. Ang Dios gipakaulawan sa atubangan sa katilingban sa Israel, sa dihang unta Siya mapasidunggan, ug ang Iyang ngalan mahimaya.”

“Ang paghukom nga dihadia gipahibalo batok kang Moises mao ang labing mapintas ug makapaubos,—nga siya uban sa mapinasukihong Israel kinahanglan mamatay sa dili pa makatabok sa Jordan. Apan mangahas ba ang tawo sa pag-ingon nga ang Ginoo nagmalupigon sa pagtratar sa iyang alagad tungod niadtong usa ka kalapasan? Gipasidunggan sa Dios si Moises ingon nga wala niya pasidunggi ang bisan kinsa nga laing tawo nga buhi niadtong panahona. Iyang gipanalipdan ang iyang katungod sa makadaghan ug makadaghan. Iyang gipaminaw ang iyang mga pag-ampo, ug nakigsulti kaniya nawong sa nawong, maingon nga ang usa ka tawo makigsulti sa iyang higala. Sa tukmang pagkasama sa kahayag ug kahibalo nga napahimuslan ni Moises, misamot usab ang kabug-aton sa iyang pagkasad-an.” Signs of the Times, October 7, 1880.